

Szentjobb, 1899. május 17. – Bojt, 1977. július 30.

Paraszti családból származott. Tanítói oklevelet szerzett. Bojton kezdett tanítani, majd Berettyóújfaluba nevezték ki tanfelügyelőnek. Felesége 3 kat. hold szántót és 1 kat. hold 600 négyszögöl szőlőt örökölt, azon gazdálkodtak. 1929-től – Szabó Pállal együtt – az ellenzéki birtokosparaszti mozgalom egyik szervezője volt. 1930. október 12-én az FKGP békési nagygyűlésén az első országos nagyválasztmány tagjává választották. Később az FKGP Bihar vármegyei szervezetének pártigazgatója lett. Részt vett a párt választási küzdelmeiben, 1935-ben és 1939-ben is képviselőjelölt, de nem került be a parlamentbe. 1939-től a Kis Újság belső munkatársa, Vörös Vincével szerkesztette együtt a lap Magyar Kalász rovatát. 1942–1943-ban a lap haditudósítója. Belépett a Magyar Parasztszövetségbe. 1943-ban a háborúellenes nagyváradi nagygyűlésen együtt szólalt fel Bajcsy-Zsilinszky Endrével. A német megszállás alatt bujdosni kényszerült. 1944 decemberében Berettyóújfalu képviseletében lett az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1946-ban Törökbálintra költözött, ahol a helyi földigénylő és a termelési bizottság elnöke lett. Tevékenyen részt vett a kisczardapárt újjászervezésében, 1945 tavaszán az ideiglenes országos pártvezetőség jegyzője. 1945. augusztus 20-án beválasztották a párt országos intézőbizottságába. 1945. november 4-től nemzetgyűlési képviselő. 1947. július 2-án bejelentette, hogy kilép a pártból, de később megváltoztatta szándékát. 1947. augusztus 31-én pótképviselő lett, 1948. június 15-től ismét tagja a parlamentnek, de decemberben lemondott, amit az FKGP vezetése december 16-án tudomásul vett. 1948. augusztus 31-én tanügyi főtanácsossá nevezték ki. Később a Budaörsi Savanyító Üzemben, illetve a Nagytétényi Sertéshizlaldában őr. 1959-ben ment nyugdíjba.